

Endelig indeholder lovforslaget visse konsekvensrettelser i lov om Telestyrelsen og lov om radiokommunikation og tildeling af radiofrekvenser, som har sammenhæng med den ovenfor nævnte regulering.

A. De gældende regler

Radio- og teleterminaludstyr

Lovgrundlaget på udstyrsområdet udgøres i dag for så vidt angår teleterminaludstyr af lov om satellitjordstations- og teleterminaludstyr, jf. lov nr. 230 af 8. april 1992 med senere ændringer, herefter benævnt teleterminalloven.

Loven er en rammelo, og der er derfor i medfør af loven udstedt nærmere regler om satellitjordstationsudstyr og teleterminaludstyr, jf. bekendtgørelse nr. 663 af 3. august 1995 om satellitjordstationsudstyr og bekendtgørelse nr. 737 af 13. august 1994 om teleterminaludstyr med senere ændringer. Hertil kommer en bekendtgørelse om bemyndigelse til godkendelse af kvalitetsstyringssystemer på teleterminalområdet, jf. bekendtgørelse nr. 739 af 13. august 1994 med senere ændringer.

De eksisterende regler baserer sig også på en fælles-europæisk harmoniseringsregulering, og betyder først og fremmest, at satellitjordstations- og teleterminaludstyr kan medbringes og markedsføres i alle medlemsstater inden for EU, hvis det gennem en 3. parts-prøvn og typegodkendelse i ét EU-medlemsland er sikret, at udstyret overholder de fælleseuropæiske fastsatte væsentlige krav, fastsatte standarder m.v., og forudsat at udstyret er CE-mærket i henhold til disse regler.

For så vidt angår radioudstyr er det gældende lovgrundlag reglerne om typegodkendelse og fastsættelse af tekniske bestemmelser i lov om radiokommunikation og tildeling af radiofrekvenser, jf. lov nr. 394 af 10. juni 1997 med senere ændringer. Reglerne er udmøntet i en bekendtgørelse om godkendelse og omsætning m.m. af radioanlæg, jf. bekendtgørelse nr. 957 af 12. december 1997 med senere ændringer. Den gældende danske regulering af dette område svarer til reguleringen i andre EU-lande. Radioudstyr skal således i dag i de fleste tilfælde godkendes nationalt i hver enkelt medlemsstat inden for EU for lovligt at kunne markedsføres og tages i brug i det pågældende land. Se tillige neden for i afsnittet vedrørende lov om radiokommunikation og tildeling af radiofrekvenser.

Elektriske og elektroniske apparater (EMC)

Lovgrundlaget på hele EMC-området udgøres af den gældende lov om beskyttelse mod elektromagne-

tiske forstyrrelser, jf. lov nr. 216 af 10. april 1991 med senere ændringer, herefter benævnt EMC-loven, der implementerer EMC-direktivet. Loven er senest ændret ved lov nr. 102 af 28. februar 1996. Loven er en rammelo, og der er derfor udstedt nærmere regler om markedsføring m.v. af elektriske apparater og om elektromagnetiske forstyrrelser, jf. bekendtgørelse nr. 796 af 5. december 1991 med senere ændringer. Hertil kommer bekendtgørelser om krav til elektromagnetiske forhold for visse køretøjer m.v., jf. bekendtgørelse nr. 708 af 25. juli 1996 og bekendtgørelse nr. 1002 af 15. december 1999.

Lovens udgangspunkt er, at apparater, der kan fremkalde elektromagnetiske forstyrrelser, eller hvis funktion kan blive påvirket heraf, som udgangspunkt frit kan markedsføres i EU uden at afvente særlige nationale godkendelsesordninger, hvis de overholder de fastsatte beskyttelseskrav om acceptabel maksimal udstråling og immunitet mod indstråling fra andre apparater og er mærket i overensstemmelse med de fastsatte krav. Der kan desuden være yderligere nationale krav i medfør af anden regulering, der begrænser markedsføringen.

Radiokommunikationsloven

Som nævnt ovenfor indgår der i lov om radiokommunikation og lov om tildeling af radiofrekvenser visse regler om typegodkendelse og markedsføring m.v. af radioudstyr, som er nærmere udmøntet i bekendtgørelse nr. 957 af 12. december 1997 om godkendelse og omsætning m.v. af radioanlæg. Reglerne omfatter udover kravet om typegodkendelse også krav om, at forhandlere af radioudstyr ikke må udlevere radioudstyr, medmindre der foreligger en tilladelse til anvendelse af radiofrekvenser i forbindelse med radioudstyret.

De gældende regler om ibrugtagning af radioudstyr er i dag en integreret del af vilkårsfastsættelsen i forbindelse med udstedelse af frekvenstilladelser. Efter de gældende regler kan der fastsættes vilkår om anvendelse af typegodkendt udstyr som et vilkår for adgangen til at udnytte en eller flere radiofrekvenser.

Derudover indeholder den gældende lov om radiokommunikation og tildeling af radiofrekvenser nærmere regler om afhjælpning af forstyrrelser (§ 21) i tilknytning til reglerne om udstedelse af tilladelser. Bestemmelsen er begrænset til, at Telestyrelsen kan pålægge brugere af radiofrekvenser påbud om afhjælpning af forstyrrelser. Telestyrelsen kan i den forbindelse meddele påbud om at medvirke til dækning af de udgifter, der er forbundet med afhjælpningen.

Endelig indeholder loven nærmere regler om anvendelse af kontrolbesøg. Den gældende lovgivning